

[Gert Petersen]

bliver taget. Derfor stemmer jeg for finanslovsforslaget denne gang, men jeg gør det uden illusioner – det vil jeg godt føje til.

De nærmeste måneder vil vise, om socialdemokratiet virkelig udøver den selvransagelse, som gør, at udviklingen bliver vendt. Hvis ikke udviklingen bliver vendt, kan man påberåbe sig international krise så meget, man vil, så bliver det helt andre kræfter, som vil sønderrive dette samfund. Det bliver hverken hr. Camres eller mine, men det er her, afgrunden truer. Vi skal have vendt denne udvikling, og det kræver en indsats, også selvkritisk, fra socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Hr. Gert Petersen siger to ikke helt sammenhængende ting. Hr. Gert Petersen siger først, at det eneste, han gjorde, var at lægge en virkelighedserkendelse frem og sige, at ledigheden er steget sådan og sådan. Men det var jo ikke det eneste, hr. Gert Petersen sagde i det første og i det andet indlæg. Hr. Gert Petersen sagde, at socialdemokratiet i den anledning skulle foretage en selvransagelse, og hr. Gert Petersen lod forstå – og det gjorde i høj grad også fru Ingerlise Koefoed – at nok var der en udenlandsk udvikling osv., men socialdemokratiet bar et alvorligt medansvar for, at det var gået sådan. Det var faktisk her, hr. Gert Petersen må acceptere, at jeg foretog en sammenligning med fremskridtspartiet. De eneste, der plejer at være så langt fra virkelighedsbeskrivelsen i dette ting, at de giver os en sådan grad af ansvar for den negative udvikling, er fremskridtspartiet.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er et par bemærkninger at gøre til fru Ingerlise Koefoeds første indlæg.

Jeg tror, at hun kom med den bemærkning, at når Danmarks ønske om en 7 pct.s devaluering blev afvist, så hang det sammen med, at Danmark slet ikke havde det så dårligt. Jeg tror nu nok, at man snarere skal finde forklaringen et andet sted, nemlig i, at man dernede har ment, at Danmark, i betragtning af at Danmark i EF-sammenhæng vel er det land, der har det højeste uddannelsesniveau, det højeste sociale serviceniveau osv., ikke kunne få lov til at anvende netop

det middel, som en devaluering er, men at Danmark burde anvende andre midler for at rette sin økonomi op. Det er disse andre midler, SF vender sig så stærkt imod.

Der bliver rettet opfordringer til det radikale venstre om at vælge side. Jeg har hørt det før, men det er faktisk et pudsigt spørgsmål, for i den sammenhæng, vi diskuterer tingene her, har vi da for længst valgt side. Det gjorde vi, da vi gik til valg. Vi sagde udtrykkelig, hvad det var for en politik, der skulle føres. Vi sagde udtrykkelig, at det var umuligt at føre den rigtige politik med en regering, som baserer sit flertal på venstrefløjen i dansk politik, og vi sagde det lige så stærkt med hensyn til højrefløjen. Jo, det har vi sagt meget stærkt. Mon ikke den diskussion efterhånden er ved at være ganske overflødig?

Den debat, der udvikler sig her mellem socialdemokratiet og SF, tror jeg bærer et ganske bestemt sted hen. Jeg tror i virkeligheden, at der ligger gode muligheder, når den ting får lov til at udvikle sig. Det skal den have lov til, og jeg håber ikke, at det varer for længe med denne udvikling, eller med denne afvikling, om man vil.

SF er forundret over valgtallene. Ja, det kan vi andre også have grund til at være. SFs problem er, som jeg sagde det i går, at man har vundet en fin valgsejr på et program, der indeholder alle de gode ting, som de fleste af folketingets partier gerne vil gennemføre, men som man ikke vil være med til at bygge en økonomisk-politisk mulighed op under, således at de kan gennemføres. Tværtimod risikerer man ved den politik, man lægger ud med, at forhindre, at de gode ting bliver gennemført.

Jeg har forstået, at SF holder fast ved sin stilling. Efter at SFs besluttende organ, hovedbestyrelsen, har fået forelagt den redegørelse, regeringen har tilstillet folketingets finansudvalg, om, i hvilken takt man vil udmønte forskellige tiltag i handlingsprogrammet, har vi jo i finansudvalget fået en uddybning heraf, en tekst hertil. Jeg ved ikke, om det er bevidst fra regeringens side, at vi først får denne uddybende tekst den 19. februar 1982, altså efter hovedbestyrelsesmødet i SF, men i hvert fald har vi fået en uddybende tekst, som, hvis den havde været bekendt for SF, formentlig ville have givet en helt anden diskussion. Her står der jo helt klart, som jeg